

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera a soudců Tomáše Kocourka a Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **Základní organizace Českého zahrádkářského svazu – Osada u Labe – Hradec Králové Plácka**, IČO 68247788, sídlem Pobřežní 308/3, Hradec Králové, zastoupena JUDr. Janem Malým, advokátem, sídlem Sokolovská 5/49, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, Hradec Králové, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I)** statutární město Hradec Králové, sídlem Československé armády 408/51, Hradec Králové, **II)** D. M., **III)** P. M., proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2022, č. j. KUKHK-31284/UP/2022 (Sv), o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 6. 2023, č. j. 30 A 17/2023-66, ve znění usnesení ze dne 31. 8. 2023, č. j. 30 A 17/2023-84,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV.** Žalobkyni **s e v r a c í** přeplatek na soudním poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který jí bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Jana Malého, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Osoby zúčastněné na řízení II) a III) požádaly Magistrát města Hradec Králové (dále jen „magistrát“) o vydání územního rozhodnutí k umístění „*Stavby pro individuální rekreaci v Zahrádkářské osadě U Labe*“ v katastrálním území Plácky, v obci Hradec Králové. Magistrát vydal územní rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Žalovaný její odvolání jako nepřipustné zamítl podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Dospěl totiž k závěru, že žalobkyně není účastnicí řízení. Oplocení v jejím vlastnictví nacházející se na hranici pozemku, na němž má být umístěna stavba, bylo odstraněno, přičemž záměr nezahrnuje umístění nového oplocení. Záměrem tak nemůže být dotčeno žádné věcné právo žalobkyně. Současně žalovaný tímto rozhodnutím zamítl i odvolání druhého odvolatele (předsedy výboru žalobkyně jakožto fyzické osoby) a potvrdil rozhodnutí magistrátu.

[2] Žalobkyně se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného. Ten však její žalobu zamítl. U žalobkyně připadá v úvahu účastenství pouze podle § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Žalobkyně však konkrétně netvrdila, jaké její vlastnické právo či jiné věcné právo má být dotčeno.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost, jejíž důvody podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Podle stěžovatelky nemá rozhodnutí žalovaného oporu ve spisu magistrátu a je s ním v rozporu.

[5] Závěr krajského soudu, že stěžovatelčino vlastnické nebo jiné věcné právo není přímo dotčeno, je nesprávný. Krajský soud se navíc opřel pouze o § 85 stavebního zákona. Nezohlednil však zákon č. 221/2021 Sb., o podpoře zahrádkářské činnosti (zahrádkářský zákon).

[6] Rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný. Krajský soud se totiž v důsledku svého nesprávného závěru o nepřipustnosti odvolání nevypořádal s dalšími žalobními body.

[7] Stěžovatelka dále namítla, že krajský soud do svých úvah nepromítl související a souběžně vedenou věc u krajského soudu pod sp. zn. 30 A 16/2023.

[8] Závěrem stěžovatelka namítla nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného spočívající v nesrozumitelnosti a nepřezkoumatelnosti.

[9] Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl. Odkázal přitom pouze na odůvodnění svého rozhodnutí.

pokračování

[10] Osoby zúčastněné na řízení II) a III) poukázaly na to, že si možnost realizace stavby ověřily na odboru hlavního architekta magistrátu. Stěžovatelkou podávané opravné prostředky jsou obstrukční. Mělo-li by dojít ke zrušení územního rozhodnutí, vznikla by osobám zúčastněným na řízení II) a III) v důsledku již realizovaných částech stavby značná škoda. Stěžovatelku navíc stavba nijak negativně neovlivňuje. Stavba není domem pro bydlení, jak tvrdí stěžovatelka, jde o jednoduchou stavbu. Obdobné stavby jsou navíc v zahrádkářských osadách v Hradci Králové běžně realizovány. Jednotlivé chaty nemají ani jednotný styl.

[11] Osoba zúčastněná na řízení I) se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení kasační stížnosti

[12] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátem. Poté Nejvyšší správní soud zkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[13] Kasační stížnost není důvodná.

[14] V souvislosti s tím, že kasační stížnost je psána velmi obecně, je třeba na úvod zdůraznit, že smyslem řízení o kasační stížnosti je polemika s rozhodnutím krajského soudu (viz usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, bod 8). Podrobnost přezkumu rozsudku krajského soudu se tak nutně odvíjí od kvality kasační stížnosti (viz rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2019, č. j. 7 As 400/2018-105, bod 17). Z kasační stížnosti vyplývá, že stěžovatelka očekávala, že ji Nejvyšší správní soud vyzve k doplnění kasační stížnosti podle § 106 odst. 3 s. ř. s. K tomuto postupu však Nejvyšší správní soud neshledal důvod, neboť kasační stížnost, byť byla psána velmi stručně, měla všechny náležitosti. Na to Nejvyšší správní soud stěžovatelku upozornil v přípisě ze dne 10. 7. 2023, č. j. 6 As 182/2023-5. V něm jí také poskytl lhůtu jednoho měsíce k případnému doplnění argumentace. To však stěžovatelka (ani po uplynutí této lhůty) neučinila.

[15] Stěžovatelka zcela obecně namítá, že rozhodnutí žalovaného nemá oporu ve spisu, resp. je s ním v rozporu, a je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Dále považuje za nezákonný závěr krajského soudu, podle nějž její vlastnické nebo jiné věcné právo není záměrem přímo dotčeno. Tato tvrzení nelze vzhledem k jejich obecnosti považovat za kasační námitky. Námitka totiž musí být dostatečně konkrétní a individualizovaná, což tato tvrzení nesplňují. *„Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem“* (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Asz 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS).

Tyto závěry týkající se vymezení žalobních bodů lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti (viz rozsudek NSS ze dne 15. 11. 2023 č. j. 6 As 202/2022-25). Uvedená tvrzení nejsou vzhledem k naprosté obecnosti způsobilá vyvolat přezkum rozsudku krajského soudu, neboť z nich nevyplývá, proč jej stěžovatelka považuje za nezákonný.

[16] Stěžovatelka se dovolává aplikace zahrádkářského zákona. Tuto námitku však neuplatnila v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohla. Námitka je proto nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[17] Stěžovatelka má za to, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný, neboť se nevypořádal se všemi jejími námitkami. S tím se Nejvyšší správní soud neztotožňuje. Krajský soud přezkoumával rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl stěžovatelčino odvolání jako nepřijatelné. Za této situace mohl posuzovat pouze to, zda bylo odvolání skutečně nepřijatelné (viz např. rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011-81). Na to krajský soud ostatně stěžovatelku upozornil (viz bod 24 napadeného rozsudku) a vysvětlil, že zbývajících žalobními body se zabývat nemohl, neboť zpochybňovaly zákonnost té části rozhodnutí žalovaného, kterou bylo zamítnuto odvolání jiného odvolatele a potvrzeno územní rozhodnutí, nikoliv rozhodnutí o zamítnutí stěžovatelčina odvolání pro nepřijatelnost. Rozsudek krajského soudu proto nemůže být z tohoto důvodu nepřezkoumatelný.

[18] Proto nemůže být důvodná ani námitka, že krajský soud měl zohlednit závěry přijaté ve věci jím vedené pod sp. zn. 30 A 16/2023. Předmět přezkumu krajského soudu v uvedené věci byl zcela odlišný, neboť se k žalobě jiného odvolatele zabýval zákonností té části rozhodnutí žalovaného, v níž bylo odvolání jiného odvolatele zamítnuto a potvrzeno územní rozhodnutí. V této věci se tedy krajský soud zabýval zákonností územního rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[20] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první a odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení nebyla úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rámec úřední činnosti, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť jim soud v řízení neuložil žádnou povinnost a samy nenavrhly, aby jim byla náhrada přiznána z důvodů hodných zvláštního zřetele.

[21] Stěžovatelka na základě výzvy Nejvyššího správního soudu zaplatila včas soudní poplatek ve výši 5.000 Kč na účet Nejvyššího správního soudu. Současně však uhradila

pokračování

soudní poplatek ve stejné výši i na účet krajského soudu, jenž následně tuto platbu poukázal na účet Nejvyššího správního soudu. Stěžovatelka tedy zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost dvakrát.

[22] Podle § 10 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *bylo-li na poplatek zapláceno více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek.*

[23] Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení přeplatku na soudním poplatku ve výši 5.000 Kč stěžovatelce k rukám jejího zástupce, a to ve lhůtě dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2024

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu